8. poudarja, da bi moralo ocenjevanje splošno sprejetih računovodskih načel tretjih držav poleg tehničnih vidikov upoštevati tudi gospodarske in pravne vidike;

9. poziva Komisijo, da zagotovi opredelitev enakovrednosti, vključno z dosledno uporabo zahtev za uskladitev, ki se bodo uporabljale v tretjih državah v zvezi z evropskimi izdajatelji v okviru IFRS, in zahtev, ki so se na podlagi podrobne in objektivne analize razlik med računovodskimi standardi tretjih držav in IFRS izkazale kot potrebne za zagotovitev varnosti investitorjev;

10. meni, da če 1. januarja 2009 ne bo obstajal sporazum o skladnosti IFRS in splošno sprejetih računovodskih načel ZDA, pri čemer je skladnost opredeljena tako, kakor je določeno v odstavku 9, bi morala ameriška podjetja, ustanovljena v Evropi, v celoti uporabljati IFRS; poziva druge pristojne organe Unije, da zavzamejo stališče v skladu s temi smernicami;

11. izraža nezadovoljstvo glede vključitve novih ukrepov za nadaljnji izvzem vrednostnih papirjev za obdobje dveh let v tako pozni fazi procesa in meni, da to ni primerno;

12. sprejema izvedbene ukrepe, če Komisija upošteva zgoraj navedene točke;

13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Odboru evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev.

P6_TA(2006)0437

Priseljevanje žensk: vloga in mesto priseljenk v EU

Resolucija Evropskega parlamenta o priseljevanju žensk: vloga in mesto priseljenk v Evropski uniji (2006/2010(INI))

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela (ILO) o delavcih migrantih iz leta 1949, Konvencije ILO o migraciji v neprimernih razmerah in o spodbujanju enakih možnostih delavcev in delavk in njihovem enakem obravnavanju iz leta 1975 in Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990;

— ob upoštevanju Protokola za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki iz leta 2000, in Protokola proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku iz leta 2000, ki dopolnjujeta Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu,

— ob upoštevanju Konvencije o statusu beguncev iz leta 1951 in njenega Protokola o statusu beguncev iz leta 1967,

— ob upoštevanju poročila Sklada Združenih narodov za prebivalstvo o stanju svetovnega prebivalstva iz leta 2006 z naslovom „Pot do upanja: ženske in mednarodna migracija“,

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi [1],

— ob upoštevanju člena 13 Pogodbe ES o boju proti diskriminaciji,

— ob upoštevanju člena 63 Pogodbe ES, ki podeljuje Evropski skupnosti pristojnosti in pooblastila na področju priseljevanja in azila,

[1] UL L 261, 6.8.2004, str. 19.

— ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999, Evropskega sveta v Laeknu 14. in 15. decembra 2001, Evropskega sveta v Sevilli 21. in 22. junija 2002 ter Evropskega sveta v Solunu 19. in 20. junija 2003, ki so poudarili pomen razvoja sodelovanja in izmenjave informacij v okviru pred kratkim ustanovljene skupine nacionalnih kontaktnih točk za vprašanja v zvezi z vključevanjem, zlasti zaradi krepitve usklajevanja ustreznih politik na nacionalni ravni in ravni EU,

— ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z naslovom „O pristopu EU k upravljanju gospodarske migracije“ (KOM(2004)0811),

— ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z naslovom „O prihodnosti evropske migracijske mreže“ (KOM(2005)0606),

— ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z naslovom „O priseljevanju, vključevanju in zaposlovanju“ (KOM(2003)0336),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije o pripravi okvirnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov za obdobje 2007–2013, spremenjenega predloga odločb Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega sklada za begunce za obdobje 2008–2013, Sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013 in Evropskega sklada za vračanje za obdobje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ter predloga odločbe Sveta o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ (KOM(2005)0123),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Migracija in razvoj: nekaj konkretnih smernic“ (KOM(2005)0390),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Skupni program za vključevanje. Okvir za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo“ (KOM(2005)0389),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Načrt politike zakonitega priseljevanja“ (KOM(2005)0669),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Prednostni ukrepi za reševanje izzivov, ki jih prinaša migracija: prvi nadaljnji ukrepi po Hampton Courtu“ (KOM(2005)0621),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Tematski program za sodelovanje s tretjimi državami na področjih migracije in azila“ (KOM(2006)0026),

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost [1],

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil [2],

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine [3],

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas [4],

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite [5],

[1] UL L 180, 19.7.2000, str. 22.
[2] UL L 31, 6.2.2003, str. 18.
[3] UL L 251, 3.10.2003, str. 12.
[4] UL L 16, 23.1.2004, str. 44.
[5] UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

— ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o statističnih podatkih Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti (KOM(2005)0375),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. oktobra 2005 o vključevanju priseljencev v Evropi prek večjezičnih šol in izobraževanja [1],

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2005 o povezavah med zakonitim in nezakonitim priseljevanjem in vključevanjem migrantov [2],

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2004 o sporočilu Komisije o priseljevanju, vključevanju in zaposlovanju [3],

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2004 o položaju ženskah iz manjšinskih skupin v Evropski uniji [4],

— ob upoštevanju haaškega programa, ki ga je Evropski svet sprejel 4. novembra 2004 in je določil cilje, ki jih je treba doseči na področju svobode, varnosti in pravice za obdobje 2005–2010,

— ob upoštevanju neuradnega ministrskega srečanja v Groeningnu 9. novembra 2004, na katerem so se prvič srečali ministri, pristojni za politiko vključevanja,

— ob upoštevanju skupnih osnovnih načel o vključevanju, ki jih je sprejel Svet Evropske unije 19. novembra 2004 in so skladen niz priporočil, na katerih mora temeljiti politika vključevanja EU,

— ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti členov 18, 20, 21 in 22 Listine,

— ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0307/2006),

A. ker število priseljenk v EU stalno narašča in je med vsemi priseljenci približno 54 % žensk, pri čemer je razpon kategorij vedno širši (gospodarske migracije, priseljevanje zaradi nesreč, združitev družine, politični begunci ali begunci, ki bežijo zaradi oboroženih spopadov, nezakonito priseljevanje, azil),

B. ker ni ustrezno organizirane in usklajene evropske politike priseljevanja ter ker morajo Unija in njene države članice oblikovati politiko za urejanje priseljevanja v sodelovanju s tretjimi državami,

C. ker se priseljenke praviloma srečujejo s precejšnjimi težavami ob vključevanju, med katerimi so predvsem oviran dostop do trga dela, nizka stopnja zaposlovanja in visoka stopnja brezposelnosti, zaposlovanje na začasnih ali slabo plačanih delovnih mestih pogosto brez socialne ali ekonomske zaščite ali v sektorjih „sive ekonomije“ in neprijavljenih zaposlitev, omejene jezikovne spretnosti, nizka stopnja sodelovanja na osnovni, predvsem pa na visoki stopnji izobraževanja, omejeno sodelovanje v družbenem, političnem, sindikalnem in kulturnem življenju v državi gostiteljici, revščina in socialna izključenost; ker nezanemarljivo število mladih žensk, ki diplomirajo v izobraževalnem sistemu v svoji državi, v EU opravlja sorazmerno nekvalificirano delo, na primer kot gospodinjsko osebje, saj je v njihovih državah veliko brezposelnih žensk in so poklici in delovna mesta, primerni njihovim sposobnostim in kvalifikacijam, slabo plačani,

D. ker se priseljenke pogosto spopadajo s hudo obliko diskriminacije kot posameznice, ker so odvisne od pravnega statusa zakonca, kot je razvidno iz Direktive 2003/86/ES (neavtonomni status, omejen dostop do trga dela, negotov status glede stanovanja v primeru smrti zakonca, ločitve itd.), pa tudi zaradi miselnosti, negativnih stereotipov in običajev, ki so se prenesli iz države izvora in so razširjeni tudi v družbi gostiteljici; poleg tega opaža, da se v nekaterih priseljenskih skupnostih spopadajo s hudimi težavami, kot so marginalizacija, prisilne poroke, pohabljanje ženskih spolnih organov in t.i. zločini iz časti,

[1] UL C 233 E, 28.9.2006, str. 121.
[2] UL C 124 E, 25.5.2006, str. 535.
[3] UL C 92 E, 16.4.2004, str. 390.
[4] UL C 102 E, 28.4.2004, str. 497.

E. poudarja, da je od vključevanja priseljenk v družbo zelo pogosto odvisno vključevanje pripadnikov druge in tretje generacije državljanov, ki so potomci priseljenk,

F. ker so priseljenke bolj izpostavljene psihičnemu in telesnemu nasilju bodisi zaradi svoje finančne in pravne odvisnosti bodisi zato, ker so priseljenke brez pravnega statusa pogosteje žrtve nasilja in spolnega izkoriščanja na delovnem mestu ter trgovine z ljudmi; ker so priseljenke, ki nimajo urejenega statusa na ozemlju države, kjer prebivajo, še posebej izpostavljene nevarnosti, da bodo kršene njihove temeljne pravice, in so iz istega razloga pogosteje žrtve diskriminacije in nasilja v vsakdanjem življenju,

G. ker je vključevanje dvosmeren proces, pri katerem se predpostavlja pripravljenost priseljenk, da bodo prevzele odgovornost za vključevanje v družbo gostiteljico, in pripravljenost državljanov EU, da jih vključijo in sprejmejo medse; ker je treba v zvezi s tem načrtovati in izvajati integrirane ukrepe, s katerimi bi vplivali na vzorce obnašanja tako priseljencev kot družb gostiteljic na vseh ustreznih ravneh ter uporabiti sredstva za obe strani; ker je za ta dvosmerni postopek potrebna vzajemna zavezanost, ki je sestavljena iz pravic in dolžnosti družbe gostiteljice in priseljencev,

H. ker je iz najnovejših poročil o ocenah nacionalnih politik za vključevanje priseljencev mogoče sklepati, da dimenzija spola ni bila sistematično upoštevana bodisi na ravni usklajenih politik bodisi na ravni zbiranja podatkov,

I. ker kršitev človekovih pravic priseljenih žensk in deklet v obliki tako imenovanih zločinov iz časti, prisilnih porok, pohabljanja ženskih spolnih organov ali drugih kršitev ni mogoče upravičiti z nobenim kulturnim ali verskim razlogom in se jih nikakor ne sme dopuščati,

J. ker so v novem finančnem okviru za obdobje 2007–2013 poleg krepitve obstoječih programov in sklada za vključevanje priseljencev predvidene nove pobude, kot je okvirni program Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov (ki zajema Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav, Sklad za zunanje meje in Evropski sklad za begunce), ki morajo vsebovati dimenzijo spola in najboljše mogoče vključevanje priseljenk,

K. ker je bilo ugotovljeno, da obstajajo številne povezave med trgovino z ženskami in gospodarsko migracijo,

1. meni, da bi s politiko EU o razvoju in družbeni koheziji morali izvajati učinkovito politiko sprejemanja in vključevanja za priseljence, zlasti za priseljenke, ki danes predstavljajo večino priseljenih v EU iz vedno bolj raznolikih razlogov (gospodarske migracije, begunci, azil, združitev družine); pozdravlja pobudo Komisije, da objavi smernice za „skupni okvirni program za vključevanje državljanov tretjih držav v EU“, in poudarja, da bi bilo pri vseh ukrepih treba upoštevati posebnosti na podlagi spola in položaj žensk;

2. se zaveda težav, s katerimi se soočajo novi priseljenci, zlasti ženske, ki so najbolj ranljiva kategorija zaradi dvojne diskriminacije na podlagi etnične pripadnosti in spola; poziva države članice, naj okrepijo strukture in socialne storitve, ki priseljencem omogočajo, da se ustalijo brez težav, in jim posredujejo informacije o njihovih pravicah in obveznostih v skladu z načeli in zakonodajo držav članic;

3. poziva države članice, naj tudi na lokalni in regionalni ravni spodbujajo kampanje obveščanja priseljenk o tem, kako se lahko izognejo prisilnim ali dogovorjenim porokam, pohabljanju ženskih spolnih organov in drugim oblikam psihološke ali telesne prisile; meni, da bi morale biti tovrstne kampanje večjezične s preprostim jezikom, ki je vsakomur razumljiv,

4. poziva države članice in Komisijo, da zagotovijo sredstva za financiranje programov, ki so namenjeni posebej ženskam in s katerimi jim bodo zagotovili informacije o pogojih za priseljence, ki želijo vstopiti v EU in v njej prebivati; poziva tudi, da okrepijo konzularne in diplomatske strukture, s katerimi bi učinkoviteje obravnavale potrebe priseljencev;

5. poziva organizacije priseljencev, da v podporo vključevanju v družbe gostiteljice spodbujajo zlasti svoje članice, pa tudi njihove družine, da se dejavno vključujejo in izkoristijo možnosti za vključevanje, ki jim jih ponuja država gostiteljica;

6. poudarja, da se Direktiva 2003/86/ES še ne izvaja zadovoljivo v vseh državah članicah, zato obstajajo številne možnosti za diskriminatorno obravnavanje priseljenk;

7. poziva države članice, da na podlagi svoje nacionalne zakonodaje in mednarodnih konvencij zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic priseljenk ne glede na to, ali imajo te urejen status ali ne, zlasti zaščito pred zasužnjevanjem in nasiljem, dostop do nujne zdravstvene oskrbe, pravne pomoči, izobraževanja za otroke in delavce migrante, enake delovne pogoje, pravico do vključevanja v sindikate (Konvencija ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990);

8. poziva države članice, da v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in mednarodnimi konvencijami (Konvencija ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990) otrokom priseljenk, ki nimajo urejenega statusa, zagotovijo dostop do izobraževanja;

9. poziva države članice, naj z dvostranskimi sporazumi v zvezi z vstopom državljanov tretjih držav ali z drugimi metodami zagotovijo, da imajo priseljenke trden pravni in delovni status v državi gostiteljici in da v skladu s pravnim redom Skupnosti niso diskriminirane zaradi spola ali pripadnosti;

10. poziva države članice, da sprejmejo učinkovite ukrepe v boju proti vsem oblikam nasilja nad priseljenkami, tako da žrtvam nasilja omogočijo ustrezno zdravstveno, pravno in socialno podporo, zanje izvajajo programe družbene rehabilitacije, žrtvam trgovine z belim blagom ponujajo dostop do zatočišča, s čimer upoštevajo njihovo potrebo po varnosti in varstvu, ter priseljenkam zagotavljajo preventivne informacije v zvezi z njihovimi pravicami v državi gostiteljici;

11. poziva države članice, da v skladu z Direktivo 2004/81/ES pri obravnavanju prošenj za avtonomni pravni status upoštevajo okoliščine priseljenk, ki so žrtve nasilja, zlasti žrtev telesnega in psihičnega nasilja, vključno s stalno prakso prisilnih ali dogovorjenih porok, in da zagotovijo izvajanje vseh upravnih ukrepov za zaščito teh žensk, vključno z učinkovitim dostopom do mehanizmov pomoči in zaščite; poziva države članice, da poenostavijo postopke za izdajo začasnih ali stalnih dovoljenj za prebivanje žrtvam trgovine z belim blagom na podlagi določb zgoraj navedenega protokola za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, in sprejmejo ukrepe za odobritev posebnih dovoljenj za prebivanje v izjemnih okoliščinah, da bi tujim žrtvam brez pravnega statusa omogočili, da ubežijo nasilju;

12. poziva države članice, da zagotovijo izpogajanje in sklenitev dvostranskih sporazumov s tretjimi državami na podlagi spoštovanja Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ter Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, zlasti glede statusa oseb v primeru poroke, ločitve, skrbništva nad otroki, odslovitve ali poligamije;

13. poziva Svet, Komisijo in države članice, da zaradi velikega razmaha industrije zabave in seksa, ki zagotavlja dodatne migracijske poti za priseljenke, okrepijo pravni okvir, s katerim jim bodo zagotovili pravico do posedovanja lastnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje ter omogočili kaznovanje osebe, ki bi te dokumente odvzela, v skladu s Sklepom Sveta 2006/619/ES z dne 24. julija 2006 o sklenitvi Protokola o preprečevanju, zatiranju in kaznovanju trgovine z ljudmi, predvsem ženskami in otroki, v imenu Evropske skupnosti ([1]) (2000);

([1]) UL L 262, 22.9.2006, str. 51.

14. poziva države članice, naj svoje nacionalne akcijske načrte o zaposlovanju in vključevanju v družbo dopolnijo z ukrepi za spodbujanje udeleženosti priseljenk na trgu dela, za boj proti neprijavljenemu delu, za zagotovitev spoštovanja družbenih pravic žensk (enako plačilo, socialna varnost, pokojninske pravice itd.), podporo podjetništvu, za zagotovitev, da starejše priseljenke ne živijo v revščini in niso izključene ter za spodbujanje vloge socialnih partnerjev in sindikatov v postopku vključevanja žensk v družbo in gospodarstvo;

15. poziva države članice, da priseljenkam zagotovijo ustrezno in osnovno izobrazbo v obliki jezikovnih tečajev ter informacije glede temeljnih človekovih, političnih in socialnih pravic ter demokratičnih načel v državi gostiteljici, kar bo pospešilo njihovo vključevanje v družbo v državi gostiteljici ter jih zaščitilo pred diskriminacijo v družini in družbi;

16. poudarja zlasti pomen brezpogojnega in celo prednostnega dostopa priseljenk do izobraževanja in učenja jezikov, ki sta ključna pogoja za resnično vključevanje v družbo in poklicno življenje; poziva države članice, naj uvedejo obvezno učenje jezika za priseljenke – ženske in dekleta, saj jim bo omogočalo lažje vključevanje v družbo ter jih zaščitilo pred diskriminacijo v družini in družbi;

17. poziva države članice, da spodbujajo dostop mladih priseljenk do sistema izobraževanja in usposabljanja v državah gostiteljicah ter da spodbujajo njihovo sodelovanje v celostnem programu dejavnosti na področju vseživljenjskega učenja 2007–2013, ki vključuje programe Erasmus, Leonardo Da Vinci, Comenius in Grundtvig, ter v programih Socrates, Kultura 2007–2013 in Mladi v akciji 2007–2013; meni, da je še posebej pomembno priznati poklicne kvalifikacije in spretnosti žensk (zlasti diplome naravoslovnih fakultet) in jim zagotoviti dostop do učenja jezika, zaradi česar se bodo lahko bolje vključevale;

18. poziva države članice, da spodbujajo dostop priseljenk do zaposlovanja in zagotovijo ustrezno poklicno usposabljanje, tako da sprejmejo pozitivne ukrepe za boj proti dvojni diskriminaciji priseljenk na trgu dela ter ustvarijo ugodne pogoje za njihov dostop do trga dela in za uskladitev njihovega poklicnega in zasebnega življenja, zlasti z omogočitvijo dostopnega otroškega varstva;

19. poziva države članice, naj bodo posebej razumevajoče pri spodbujanju sodelovanja priseljenk v družbenem in političnem življenju v skladu z nacionalno zakonodajo in priložnostmi, ki iz nje izhajajo;

20. poudarja, da starši priseljenim dekletom ne smejo preprečevati udeležbe v športu, plavanju in šolskem pouku ter tega opravičevati s kulturnimi ali verskimi razlogi; poziva šole in oblasti, da priseljenim dekletom zagotovijo udeležbo pri šolskem izobraževanju in v skladu z nacionalnimi pravili uveljavijo obvezno prisotnost v šolah;

21. poudarja, da morajo imeti nacionalni, lokalni in regionalni organi vedno večjo vlogo v procesu vključevanja priseljenk z izvajanjem proaktivne politike in da morajo voditi intenzivnejši odprt dialog za obveščanje priseljenskih skupnosti in mrež ter sodelovanje z njimi, in poziva države članice ter EU, da finančno in z izmenjavo informacij podprejo ta prizadevanja, zato da se začnejo reševati zlasti težave, povezane z bivališčem, „getoiziranjem“, kriminalom, dostopom do javnih, socialnih in zdravstvenih storitev, varstvom otrok itd., ter poudarja vlogo organiziranih priseljenskih skupnosti in nevladnih organizacij, ki svetujejo priseljenkam ter jim nudijo informacije in podporo;

22. poziva Svet, Komisijo in države članice, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito pravic priseljenih žensk in deklet ter za boj proti diskriminaciji, s katero se soočajo v svojih izvornih skupnostih, tako da zavrnejo vse oblike kulturnega in verskega relativizma, s katerim so kršene temeljne pravice žensk;

23. poziva države članice, da sprejmejo in izvajajo posebne pravne predpise o pohabljanju ženskih spolnih organov ali sprejmejo tovrstne zakone in kazensko preganjajo tiste, ki opravljajo takšno pohabljanje, ter uvedejo obvezno evidenco o vseh primerih pohabljanja ženskih spolnih organov, ki jo vodijo zdravstveni delavci in v katero se vpišejo dejanski primeri in primeri, pri katerih obstaja sum o pohabljanju spolnih organov;

24. poziva države članice, da se izrečejo proti nasilju nad ženskami na podlagi tradicije in obsodijo kršitve človekovih pravic, ki jih nad priseljenimi ženskami in dekleti zagrešijo njihove družine, ter preverijo, katere zakone lahko uporabijo v zvezi s kazensko odgovornostjo družine, zlasti v primeru tako imenovanega zločina iz časti;

25. poziva Komisijo, države članice in države izvora, naj svoje prebivalstvo sistematično in odgovorno obveščajo o politikah priseljevanja EU ter izzivih, priložnostih in obveznostih tako priseljencev kot priseljenk v državah gostiteljicah, da bi preprečili negativen vpliv nezakonitega priseljevanja, marginalizacijo ter ekonomsko in spolno izkoriščanje priseljenk v državah gostiteljicah;

26. poziva Komisijo, da v okviru predlagane uredbe o statističnih podatkih Skupnosti o priseljevanju in mednarodni zaščiti vključi zanesljive kazalnike in primerljive podatke o priseljenkah, zato da oblikuje konkretno sliko o njihovem položaju in težavah, s katerimi se srečujejo;

27. poziva Komisijo, naj izvede kakovostno in količinsko presojo izvedenih usklajenih politik in ukrepov v prid priseljenkam prek obstoječih finančnih instrumentov in programov (Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski sklad za begunce, pobuda EQUAL, program Daphne za boj proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami, evropski programi na področju izobraževanja, zaposlovanja, boja proti socialni izključenosti in diskriminaciji);

28. pozdravlja pobudo Komisije v skupnem okvirnem programu za vključevanje državljanov iz tretjih držav v EU, da izda smernice za politiko priseljevanja, ki jo morajo uveljavljati države članice, in opozarja, da pobuda jasno določa, da morajo ukrepi, ki jih je treba sprejeti, upoštevati posebne dejavnike v zvezi s spolom in položajem žensk, mladih in otrok priseljencev;

29. poziva Komisijo, da zbere podatke o priseljevanju v EU, povezane s spolom, in se z Evropskim inštitutom za enakost med spoloma dogovori za njihovo analizo, zato da bi dodatno poudarili posebne potrebe in težave priseljenk ter najprimernejše metode za njihovo vključevanje v družbe držav gostiteljic;

30. pozdravlja dejstvo, da je eden od posebnih ciljev Evropskega sklada za vključevanje obveznost organizacij držav članic, ki ponujajo storitve, da izboljšajo način zadovoljevanja potreb različnih skupin državljanov tretjih držav, vključno z ženskami in otroki; v okviru tega ukrepa zahteva, da se priseljenkam zagotovijo brezplačne svetovalne storitve o pravicah žensk, zdravstvenih, spolnih in reproduktivnih pravicah, zaposlovanju in drugih sorodnih vprašanjih;

31. pozdravlja sklicevanje na zgoraj navedena skupna osnovna načela o vključevanju, sprejeta s strani Sveta Evropske unije, ki tvorijo zaokroženo celoto priporočil, ki predstavljajo temelje politike vključevanja EU, in poziva finsko predsedstvo, naj načela prednostno obravnava na svojem dnevnem redu;

32. pozdravlja odločitev, da bo leto 2007 evropsko leto enakih možnosti za vse in leto 2008 leto medkulturnega dialoga, kar je treba izkoristiti za povečanje ozaveščenosti o diskriminaciji (kršitvah temeljnih pravic) žensk in deklet in za obširnejše obveščanje v družbi o položaju in vlogi priseljenk, njihovi kulturi in prizadevanjih v državah gostiteljicah; opozarja, da mora obstajati dvosmeren postopek spodbujanja informacij in udeležbe priseljenk v evropskih družabnih dogodkih;

33. obsoja prisilne poroke in poziva države članice, da v nacionalno zakonodajo vključijo ukrepe za pregon svojih državljanov, ki bi takšno poroko poskušali skleniti ali jo pomagali organizirati, tudi kadar bi bila sklenjena zunaj njihovega ozemlja;

34. poziva Svet in Komisijo, da v okviru skupne evropske politike o priseljevanju in azilu med razloge za pravico do prošnje za azil vključi tveganje žensk, da jim pohabijo spolne organe, v skladu z mednarodnimi smernicami, ki jih je izdal visoki komisar Združenih narodov za begunce, po katerih mednarodna opredelitev beguncev „zajema zahteve, povezane s spolom“;

35. poziva države članice, ki tega še niso storile, naj zagotovijo, da bodo v okviru njihovega kazenskega zakonika veljale učinkovite in odvračalne kazni za vse oblike nasilja nad ženskami in otroki, zlasti za prisilne poroke, poligamijo, ti. zločine iz časti ter pohabljanje ženskih spolnih organov, in naj okrepijo ozaveščenost policijskih in sodnih organov o tej problematiki;

36. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so nekatere države članice pravno priznale poligamne zakonske zveze, čeprav je poligamija prepovedana; poziva države članice, naj zagotovijo, da poligamija ostane prepovedana; poziva Komisijo, da preuči možnost za vključitev prepovedi poligamnih zakonskih zvez v sedanji predlog za vključitev določb glede veljavne zakonodaje na področju zakonskih zadev;

37. poziva države članice, da izvajajo politiko, s katero bodo zagotovile enakost vseh ljudi, kot je to določeno v konvenciji iz leta 1951 v zvezi s statusom beguncev, zato da bodo ukrepi, ki so jih države članice sprejele proti nezakonitemu priseljevanju, popolnoma v skladu z načeli nediskriminacije;

38. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

P6_TA(2006)0438

Izterjava sredstev Skupnosti

Resolucija Evropskega parlamenta o izterjavi sredstev Skupnosti (2005/2163(INI))

Evropski parlament,

— ob upoštevanju bele knjige Komisije o njeni reformi (KOM(2000)0200) in zlasti njenega dela v zvezi z ukrepom 96, ki zadeva učinkovitejše upravljanje izterjave neupravičeno izplačanihj sredstev,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Izboljšanje izterjave pravic Skupnosti, ki izhajajo iz neposrednega ali deljenega upravljanja izdatkov Skupnosti“ (KOM(2002)0671),

— ob upoštevanju poročila Komisije Svetu in Parlamentu o uporabi določb o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (KOM(2006)0043),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. aprila 2003 o razrešnici za leto 2001 ([1]), zlasti odstavkov od 39 do 43 resolucije,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. januarja 2004 o nadaljnjih ukrepih po razrešnici za leto 2001 ([2]), zlasti odstavkov od 7 do 9 resolucije,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. aprila 2004 o razrešnici za leto 2002 ([3]), zlasti odstavka 7 resolucije,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2005 o razrešnici za leto 2003 ([4]), zlasti odstavkov od 83 do 85 resolucije,

([1]) UL C 64 E, 12.3.2004, str. 199.
([2]) UL C 96 E, 21.4.2004, str. 112.
([3]) UL C 104 E, 30.4.2004, str. 640.
([4]) UL C 33 E, 9.2.2006, str. 169.